

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 855

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.367 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.....	2–3	Decizia nr. 1.401 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278 ¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal.....	9–12
Decizia nr. 1.397 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului	3–4	Decizia nr. 1.402 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ³ din Codul de procedură civilă	12–13
Decizia nr. 1.398 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. 2 din Codul penal	5–6	Decizia nr. 1.413 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ	14–15
Decizia nr. 1.399 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale	6–7		
Decizia nr. 1.400 din 3 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	7–8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.367

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Adrian Floarea în Dosarul nr. 9/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției ridicate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**, excepție ridicată de Adrian Floarea într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei încheieri a judecătorului delegat la registrul comerțului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că posibilitatea oferită recurentului de a depune motivarea recursului cu cel puțin două zile înainte de termenul de judecată încalcă dreptul la un proces echitabil al intimatului, întrucât acesta nu mai are timp suficient să își facă apărările necesare. Totodată, se arată că o atare prevedere legală este discriminatorie pentru intimat.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată”.*

Autorul excepției susține că textul legal criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 1.173 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, a stabilit că art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 conține norme de procedură necontencioasă, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, evident, cu respectarea și a celorlalte prevederi sau principii din Legea fundamentală.

Aplicând acest raționament al Curții în cauza de față, se constată că legiuitorul este îndrituit din punct de vedere constituțional să adopte reglementări procedurale specifice, astfel că derogarea prevăzută de textul legal criticat de la dispozițiile art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu poate fi, de principiu, neconstituțională. Această opțiune a legiuitorului este justificată de materia în care a fost adoptată reglementarea criticată, și anume în cea a înregistrării mențiunilor în registrul comerțului.

Faptul că recurentul își poate motiva cererea cu cel puțin două zile înainte de termenul de judecată nu încalcă dreptul la un proces echitabil. Astfel, în cazul în care intimatul apreciază că nu a putut lua la cunoștință motivele de recurs, poate solicita instanței aplicarea art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în sensul acordării unui nou termen de judecată pentru

pregătirea apărării. Așadar, intimatul își poate exercita apărarea în mod eficient, fără a fi pus într-o situație de inferioritate în raport cu recurentul.

În aceste condiții, nu se poate reține încălcarea textelor constituționale și convenționale invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Adrian Floarea în Dosarul nr. 9/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.397

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Ilie Pînzariu în Dosarul nr. 957/40/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 957/40/2008, **Tribunalul Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Ilie Pînzariu într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 20, art. 23 alin. (12), art. 24, art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 124, precum și art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. În acest sens, arată că textele de lege criticate, deși au conținut identic, sancționează diferit aceeași faptă penală. Autorul excepției consideră că „prin încadrarea unei acțiuni ilicite în conținutul constitutiv a două infracțiuni distincte” se dă „posibilitatea unei duble sancționări”. În continuare, apreciază că art. 84 alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 este neconstituțional, deoarece nu definește „*faptul scuzabil*”. În consecință, „legea nu este suficient de clară și lasă loc unei marje de apreciere care poate depăși limita rezonabilului”.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial nr. 100 din 1 mai 1934, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal: *„Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.*

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”;

— Art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934:

„Se va pedepsi cu amenda de la 5.000—100.000 lei și închisoare de la 6 luni până la 1 an, afară de cazul când faptul constituie un delict sancționat cu o pedeapsă mai mare, în care caz se aplică această pedeapsă. [...]

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3, 4 și 5 din Codul penal și art. 84 alin. 1 pct. 2 și 3 și alin. 2 teza a doua din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Ilie Pînzariu în Dosarul nr. 957/40/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

2. Oricine emite un cec fără a avea la tras disponibil suficient, sau după ce a tras cecul și mai înainte de trecerea termenelor fixate pentru prezentare, dispune altfel, în total sau în parte de disponibilul avut.

3. Oricine emite un cec cu dată falsă sau căruia îi lipsește unul din elementele esențiale arătate de alineatele 1, 2, 3 și 5 al art. 1 și art. 11. [...]

[...] Când emiterea cecului se datorează unui fapt scuzabil, emitentul va fi apărât de pedeapsă.”

Aceste texte de lege sunt raportate la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 20, art. 23 alin. (12), art. 24, art. 73 alin. (3) lit. h) și art. 124, precum și art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate de autorul excepției nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii din perspectiva succesiunii legilor în timp ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

Curtea a statuat, în repetate rânduri, că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege.

Mai mult, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea aceluși text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

În ceea ce privește dispozițiile alin. 2 teza a doua din art. 84 din Legea nr. 59/1934, Curtea reține că autorul excepției critică aceste dispoziții pe motiv că legiuitorul nu definește faptul scuzabil, astfel că „inculpatului nu i se garantează dreptul la apărare câtă vreme acest drept este lipsit de conținut”.

Or, nici asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității dispozițiilor cu privire la care a fost sesizată, fără a le putea modifica sau completa.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.398

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 2 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Salounkhan Mahomed în Dosarul nr. 10.412/233/2006 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 10.412/233/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția de minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 2 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de inculpatul Salounkhan Mahomed cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței penale nr. 2.270 din 21 decembrie 2007, pronunțată de Judecătoria Galați într-o cauză penală având ca obiect săvârșirea infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 192 alin. 2, art. 208 și 209 lit. g) din Codul penal. Acesta nu a motivat în scris excepția de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese însă din încheierea de sesizare, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 18¹ alin. 2 din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 73 alin. (1) și art. 124 alin. (1). În acest sens, arată că legiuitorul ar fi trebuit să arate în mod expres care sunt condițiile în care trebuie aplicate aceste dispoziții de lege, în sensul stabilirii prejudiciului și a atingerii valorii sociale ocrotite, iar nu să lase la aprecierea judecătorului anumite elemente legate strict de aplicarea lor.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18¹ alin. 2 din Codul penal, care au următoarea redactare: „*La stabilirea în concret a gradului de pericol social se ține seama de modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce, precum și de persoana și conduita făptuitorului.*”

Acest text de lege este raportat la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 73 alin. (1) referitoare la categorii de legi și ale art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 18¹ din Codul penal se referă la fapte antisociale care, prin conținutul lor concret și prin atingerea minimă adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Autorul excepției consideră că neconstituționalitatea textului de lege criticat este determinată de posibilitatea arbitrară a judecătorului de a interpreta și aplica dispozițiile art. 18¹ alin. 2 din Codul penal, dispoziții care, în opinia autorului, ar fi trebuit să arate în mod expres care sunt condițiile în care trebuie aplicate.

Or, asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității dispozițiilor cu privire la care a fost sesizată, fără a le putea modifica sau completa.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 181 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Salounkhan Mahomed în Dosarul nr. 10.412/233/2006 al Curții de Apel Galați — Secția de minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.399

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Gelu Stănescu și Mariana Stănescu în Dosarul nr. 1.626/838/2008 al Judecătoriei Liești.

La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției, Gelu Stănescu și Mariana Stănescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.626/838/2008, **Judecătoria Liești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.**

Excepția a fost ridicată de inculpații Gelu Stănescu și Mariana Stănescu, prin apărător ales, într-o cauză penală având ca obiect săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 încalcă prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și art. 24 alin. (1), precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată că „regimul sancționator prevăzut de art. 11 din Legea nr. 87/1994, republicată, realizează o discriminare nejustificată, astfel încât oferă posibilitatea organelor judiciare să pedepsească diferit pe cei care au comis fapta înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 241/2005 în raport cu cei care au comis aceeași faptă după intrarea în vigoare a acestei legi. Așa se face că inculpații nu au avut posibilitatea de a beneficia de aplicarea art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru simplul fapt că au săvârșit infracțiunea în cursul anului 2004. De asemenea, dispozițiile legale care oferă posibilitatea organelor fiscale de a stabili cuantumul prejudiciului prin estimare încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, prin aceea că metoda de calcul nu poate fi verificată și cenzurată de către inculpați, lăsând câmp liber arbitrajului.”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, lege abrogată prin art. 16 lit. a) al cap. IV din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005.

Acest text de lege este raportat la prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11) și art. 24 alin. (1), precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. 11 alin. 1 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Gelu Stănescu și Mariana Stănescu în Dosarul nr. 1.626/838/2008 al Judecătorei Liești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.400

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cătălina Carmen Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

în Dosarul nr. 1.245/243/2009 al Judecătorei Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Ciprian Ioan Asaftei

Prin Încheierea din 15 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.245/243/2009, **Judecătoria Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.

Excepția fost ridicată de Ciprian Ioan Asaftei într-o cauză având ca obiect o cerere de recuzare a executorului judecătoresc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 și art. 53, deoarece, fără să reglementeze expres motivele de recuzare a executorilor judecătorești, cuprind o normă de trimitere, și anume art. 27 din Codul de procedură civilă. Totodată, arată că prin textul de lege supus controlului se reglementează o inegalitate între poziția părților în procedura de executare, creditorul fiind singurul care are posibilitatea de a alege executorul judecătoresc.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6*, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Ciprian Ioan Asaftei în Dosarul nr. 1.245/243/2009 al Judecătoriei Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale menționate, raportate la aceleași prevederi constituționale și cu motivare identică, au mai fost supuse controlului său. Astfel, prin Decizia nr. 1.183 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2008, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa, a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare a judecătorilor prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Totodată, Curtea a observat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând astfel partea, dacă se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate, ceea ce nu duce la încălcarea art. 21 și 53 din Legea fundamentală. Pe cale de consecință, Curtea a reținut că nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate în aceste prevederi constituționale.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are posibilitatea de a alege executorul judecătoresc, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât în cadrul procedurii de executare silită ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși ori împotriva oricărui act de executare. Totodată, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a adus la îndeplinire obligația ce îi revine.

Referitor la susținerea că prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu reglementează expres motivele de recuzare a executorilor judecătorești, ci cuprind o normă de trimitere, și anume art. 27 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că nici aceasta nu poate fi primită, fiind o opțiune de reglementare, de competența exclusivă a autorității legislative.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.401

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Răducu Marcel în Dosarul nr. 2.362/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal și, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 și art. 183 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.362/55/2009, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Răducu Marcel cu ocazia soluționării plângerii formulate împotriva ordonanței prim-procurorului dată în Dosarul nr. 69/II/2/2009 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Arad prin care s-a respins plângerea formulată împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, dată de procuror în Dosarul nr. 2.124/P/2008 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Arad, având ca obiect săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat, prevăzută de art. 281 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, următoarele:

— Dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004 contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (1)—(5), art. 4 alin. (1), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 20 alin. (1) și (2), precum și art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu este recunoscută structura UNBR Bota, iar astfel cetățenii nu au posibilitatea de a-și alege apărătorul.

— Dispozițiile art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (1) și (2) și art. 24 alin. (1) și (2), precum și art. 5 paragrafele 1 și 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 9 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 9 pct. 1 și art. 14 paragraful 3 lit. g) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. În acest sens, arată că, „deoarece toți avocații din România fac parte din UNBR, este evident că avocatul desemnat din oficiu nu îl va apăra pe inculpat împotriva uniunii sale”, în procesele în care UNBR, este parte. De asemenea, consideră că „aducerea (chiar prin constrângere) a învinutului sau inculpatului în fața organelor de urmărire penală sau a instanțelor de judecată reprezintă o privare de libertate fără a fi reținere sau arestare”.

— Dispozițiile art. 281 din Codul penal, făcând trimitere la legi speciale, încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (1) și art. 115 alin. (1) care stabilesc posibilitatea Parlamentului de a adopta numai legi constituționale, organice și ordinare, iar nu o lege specială pentru exercitarea unei profesii.

Tribunalul Arad — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale sau reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții:

— Art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004, precum și art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 13 ianuarie 2005, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3) din Legea nr. 51/1995: „*Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.*”;

— Art. 83 din Legea nr. 51/1995: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, denumirea Uniunea Avocaților din România se înlocuiește cu denumirea Uniunea Națională a Barourilor din România, în toate actele normative.*”;

— Art. 3 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004: „*Este interzisă, sub sancțiunile prevăzute de lege, exercitarea oricărei activități specifice profesiei de avocat de către o persoană fizică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și pe Tabloul avocaților sau de către o altă persoană juridică, cu excepția societății civile profesionale de avocați cu răspundere limitată.*”;

— Art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004: „*Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale barourilor în afara U.N.B.R. sunt nule de drept. Nulitatea poate fi oricând constatată la cererea U.N.B.R., a barourilor membre, a Ministerului Public și poate fi constatată de instanță din oficiu.*”;

— Dispozițiile art. 171 alin. 2, art. 183 alin. 1 și 2, art. 262 pct. 1 lit. a) și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 281 din Codul penal, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală: „*Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*”;

— Art. 183 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală: „*O persoană poate fi adusă în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată pe baza unui mandat de aducere, întocmit potrivit dispozițiilor art. 176, dacă fiind anterior citată nu s-a prezentat, iar ascultarea ori prezența ei este necesară.*”

— Art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală: „*Învinuitul sau inculpatul poate fi adus cu mandat chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă organul de urmărire penală sau instanța constată motivat că în interesul rezolvării cauzei se impune această măsură.*”;

— Art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. *Când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal:*

a) *dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*”

— Art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.*”

— Art. 281 din Codul penal: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege sunt neconstituționale, astfel:

— art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995, precum și art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004 contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (1)—(5), art. 4 alin. (1), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 20 alin. (1) și (2), precum și art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

— art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 24 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la dreptul la apărare;

— art. 183 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (1) și (2) referitoare la libertatea individuală, precum și prevederile art. 5 paragrafele 1 și 4 privind dreptul la libertate și la siguranță din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 9 cu privire la dreptul persoanei de a nu fi arestată, deținută sau exilată în mod arbitrar din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 9 paragraful 1 privind dreptul la libertate și la securitatea persoanei și ale art. 14 paragraful 3 lit. g) referitoare la dreptul acuzatului de a păstra tăcerea și de a nu se autoincrimina din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;

— art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală înfrânge dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție privind dreptul la apărare;

— art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind liberul acces la justiție și art. 126 alin. (1) referitoare la înfăptuirea justiției, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

— art. 281 din Codul penal contravine dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (1) referitoare la categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se rețin următoarele:

I. Având în vedere prevederile art. 146 lit. d) din Constituție și dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004 este inadmisibilă.

II. Referitor la dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995, se observă că, sub aspectele criticate, prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 150 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, Curtea Constituțională a statuat că, „În concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. [...] Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale”, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială.

Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că profesia de avocat se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că niciuna dintre prevederile constituționale și convenționale invocate nu sunt nesocotite prin dispozițiile de lege criticate.

III. Autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 171 alin. 2 și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, respectiv ale art. 281 din Codul penal. Astfel, emite supoziții legate de posibila nerespectare a legii de către avocații desemnați în baza art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală să asigure asistența juridică din oficiu în cauzele în care organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, în condițiile în care Uniunea Națională a Barourilor din România este și ea parte în respectivele procese penale. Totodată, autorul excepției critică modul de aplicare a prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, respectiv a dispozițiilor art. 281 din Codul penal de către organele de urmărire penală și de către instanța de judecată. Or, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței investite cu soluționarea litigiului. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 281 din Codul penal este inadmisibilă.

IV. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 183 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat asupra art. 183 din Codul de procedură penală, în integralitatea sa, prin raportare la o serie de texte din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 885 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 5 noiembrie 2007, Curtea a reținut că regulile procedurale instituite prin dispozițiile art. 183 din Codul de procedură penală sunt menite să asigure buna desfășurare a procesului penal, fără întârzieri determinate de absența sau refuzul persoanelor a căror ascultare sau prezență este apreciată ca fiind necesară de către instanța de judecată. Prin dispozițiile criticate nu se încalcă libertatea individuală, întrucât instituția mandatului de aducere nu este echivalentă cu cea a sancțiunilor privative de libertate. De altfel, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns pentru desfășurarea instrucției penale, astfel încât constrângerea unei persoane de a se prezenta în fața instanței de judecată, atunci când aceasta din urmă apreciază că se impune acest lucru, nu aduce nicio atingere principiilor statului de drept. Cu același prilej, Curtea a statuat că, prin prevederile art. 183 din Codul de procedură

penală, nu este încălcat nici dreptul la un proces echitabil, având în vedere că persoanele aduse cu mandat nu pot rămâne la dispoziția organului judiciar decât timpul strict necesar pentru audierea lor, în afară de cazul când s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă a acestora. De asemenea, textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului acuzatului de a păstra tăcerea și de a nu contribui la propria incriminare, întrucât acesta nu este constrâns în niciun fel să facă vreo declarație în acest sens.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele de principiu ale deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, prevederile art. 183 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală sunt în concordanță cu dispozițiile art. 23 alin. (1) și (2) din Constituție, ale art. 5 paragrafele 1 și 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 9 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și cu prevederile art. 9 paragraful 1 și ale art. 14 paragraful 3 lit. g) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

V. În fine, nu poate fi caracterizată ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil nici reglementarea soluției pe care o pronunță instanța în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, întrucât împotriva încheierii astfel pronunțate persoana nemulțumită are posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de lege, având deplina libertate de a demonstra nelegalitatea acesteia, folosind toate mijloacele procedurale ce caracterizează un proces echitabil. De asemenea, soluționarea fondului cauzei, în situația în care instanța, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată, reținând cauza spre judecare, constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele criticate stabilesc în mod expres că se aplică „*in mod corespunzător*”. Statuând în sensul celor arătate, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție.

Aceleași considerente și aceeași soluție au fost reținute și prin Decizia Curții Constituționale nr. 859 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 17 ianuarie 2007.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, cele stabilite prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, se constată că invocarea de către autorul excepției a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv a Cauzei *Goldor împotriva Marii Britanii* (1975), nu are relevanță în aprecierea neconstituționalității prevederilor cuprinse în art. 278¹ din Codul de procedură penală, întrucât în speța respectivă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constatându-se refuzul de a se permite consultarea unui avocat pentru acționarea în justiție, astfel persoana în cauză a fost împiedicată să se adreseze unui tribunal. Or, textul art. 278¹ din Codul de procedură penală recunoaște expres dreptul persoanei ale cărei interese legitime au fost vătămate (inclusiv persoana față de care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală) de a se adresa justiției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1) Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) și art. 5 alin. (4) din Statutul profesiei de avocat din 2004, art. 171 alin. 2 și art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală și art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Răducu Marcel în Dosarul nr. 2.362/55/2009 al Tribunalului Arad — Secția penală.

2) Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 83 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și art. 183 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 8 lit. a)—c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.402

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cătălina-Carmen Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială ICMA — S.A. București în Dosarul nr. 1.560/301/2009 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.560/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială ICMA — S.A. din București într-o cauză având ca obiect aplicarea unei amenzi civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este contrar prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și art. 129, deoarece prevede ca soluționarea cauzei să fie făcută prin pronunțarea unei încheieri irevocabile, ceea ce duce la „lipsirea părților de posibilitatea de a formula o cale de atac efectivă împotriva unei hotărâri judecătorești.”

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580³ din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: *„Dacă obligația de a face nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unei amenzi civile. Instanța sesizată de creditor poate obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 lei la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*

Dacă în termen de 6 luni debitorul nu va executa obligația prevăzută în titlul executoriu, la cererea creditorului, instanța care a dispus obligarea debitorului la plata unei amenzi civile pe zi de întârziere în favoarea statului va fixa suma datorată statului cu acest titlu, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, iar pentru acoperirea prejudiciilor cauzate prin neîndeplinirea obligației prevăzute de alin. 1, creditorul poate cere obligarea debitorului la daune-interese; în acest din urmă caz, dispozițiile art. 574 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Amenda civilă va putea fi anulată, în tot sau în parte, ori redusă, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu sau, după caz, pentru alte motive temeinice, pe cale de contestație la executare.

Încheierile date în condițiile prezentului articol sunt executorii și se comunică din oficiu, prin grija grefierului de ședință, organelor fiscale competente în vederea executării silite, potrivit Codului de procedură fiscală.

Pentru neexecutarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol nu se pot acorda daune cominatorii.”

Autorul excepției susține că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac, întrucât încheierea pronunțată de instanța de judecată

are caracter irevocabil, părțile neavând la dispoziție nicio cale de atac împotriva acesteia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia critică, în esență, lipsa de reglementare a posibilității de exercitare a unei căi de atac împotriva încheierilor prin care se dispune autorizarea creditorului de a îndeplini obligația de a face, pe cheltuiala debitorului.

Sub acest aspect, dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 484 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 14 ianuarie 2005, și Decizia nr. 207 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, Curtea a statuat, referitor la dispozițiile art. 580³ din Codul de procedură civilă, că „reglementarea criticată se subsumează Cărții a V-a a Codului de procedură civilă, consacrată executării silite a obligațiilor stabilite printr-un titlu executoriu, constituind secțiunea a IV-a referitoare la executarea silite a obligațiilor de a face sau de a nu face. Finalitatea acesteia este evidentă și constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Așa fiind, ar fi illogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului irevocabil al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și, deci, la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială ICMA — S.A. București în Dosarul nr. 1.560/301/2009 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.413

din 3 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cătălina-Carmen Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Personalului din Învățământul Preuniversitar Vâlcea în dosarele nr. 522/90/2009, nr. 520/90/2009 și nr. 521/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.322D/2009—4.324D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarelor nr. 4.323D/2009 și nr. 4.324D/2009 la Dosarul nr. 4.322D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 522/90/2009, nr. 520/90/2009 și nr. 521/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Personalului din Învățământul Preuniversitar Vâlcea în cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin adoptarea ordonanței de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent.

Autorul excepției consideră că au fost încălcate și prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 102 alin. (1) și art. 111 alin. (1).

În final, arată că este înfrânt și art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, dispoziții care au următorul cuprins: „*Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ,*

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Personalului din Învățământul Preuniversitar Vâlcea în dosarele nr. 522/90/2009, nr. 520/90/2009 și nr. 521/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie — 28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie — 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie — 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 111 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6) și art. 141.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009.

În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât timp reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție.

În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	5	50	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	215	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	600	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

